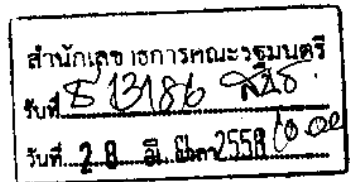

ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/๒๕๖๕๓

สำนักงานศาลยุติธรรม
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กทม. ๑๐๙๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการท่องเที่ยว พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล)๒๑๐๖๓ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีแจ้งว่า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการท่องเที่ยว พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ จึงขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการท่องเที่ยว พ.ศ. ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เสนอ แต่มีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

๑. หลักการเกี่ยวกับการกำกับและการควบคุมผู้ประกอบการท่องเที่ยวตามมาตรา ๓๙ บัญญัติว่า “ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสถานที่ทำการ สถานที่ให้บริการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือสถานที่ของผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือเชื่อได้ว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจสอบว่าธุรกิจบริการหรือการให้บริการท่องเที่ยวนั้นเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ หรือมีมาตรฐานถูกต้องตามรายงานผลการตรวจสอบมาตรฐาน หรือใบรับรองมาตรฐานหรือไม่ หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๔) สั่งให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ผู้ประกอบการท่องเที่ยวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือหลักฐานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือแก้ไขความบกพร่อง หรือผิดพลาดที่ตรวจพบ

(๕) ยึด ...

(๕) ยึดหรืออายัดเอกสาร วัตถุ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสิ่งใดที่มีการใช้ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือที่ใช้ผลการตรวจสอบและรับรอง มาตรฐานที่บกพร่องหรือผิดพลาดหรือที่ผลการตรวจสอบและรับรองไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็น การค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในกรณีตาม (๒) หรือ (๓) หากมีลักษณะ เป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นย้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวจะถูกยึดย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้ เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นแต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น”

มาตรา ๓๙ เป็นการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกำกับและการควบคุม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และมีข้อพิจารณา ดังนี้

๑.๑ มาตรา ๓๙ (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการ ของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสถานที่ทำการ สถานที่ให้บริการ โดยมีข้อยกเว้นไว้ในวรรคสองว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งการเข้าไปในสถานที่ทำการตามมาตรา ๓๙ (๑) ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาถือว่าการเข้าไปในที่รโหฐานอันไม่ใช่ที่สาธารณะ ที่บุคคลใดจะมีความชอบธรรมเข้าไปได้โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากเป็นสถานที่มีเจ้าของ มีผู้ครอบครองอยู่ ซึ่งก็มีลักษณะเป็นการเข้าไปค้น และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๒ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ห้ามไม่ให้ค้นในที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล ดังนั้นการกระทำดังกล่าวของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้จึงเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญโดยตรง แม้จะมีข้อยกเว้นในวรรคสองว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งตีความได้ว่าเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบผู้ประกอบการท่องเที่ยว หรือสถานที่ทำการ สถานที่ให้บริการ โดยไม่มีเหตุอันสมควรที่จะเข้าไปตรวจสอบ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้นก็ไม่มีผิดตามพระราชบัญญัตินี้แต่อย่างใด ย่อมเป็นการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปในสถานประกอบการอย่างไม่มีข้อจำกัด ซึ่งน่าจะขัดกับหลักการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบกับ

การเข้าไปตามมาตรา ๓๙ ไม่จำกัดเฉพาะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ซึ่งจะแตกต่างกับกฎหมายหลายฉบับที่บัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ของตนเข้าไปในสถานที่ใด ๆ เฉพาะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินั้นโดยเฉพาะไม่รวมถึงกฎกระทรวงหรือประกาศที่ยังไม่เป็นกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๔ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ เป็นต้น

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งเน้นในการกำกับและการควบคุมผู้ประกอบการท่องเที่ยว แต่ในทางกลับกันยังขาดมาตรการทางกฎหมายในส่วนกระบวนการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ ดังนั้น จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการใช้อำนาจ การควบคุม การตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจน เพื่อเป็นการป้องกันมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่มิชอบ และเพื่อเป็นหลักประกันแก่ประชาชนว่าการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่จะเป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรมและกระหนาบสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ รับรองน้อยที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง)

เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

กลุ่มพัฒนามาตรฐาน

โทร. ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑

โทรสาร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑

E - mail ojta@coj.go.th